

[Ålssel Larsen.]

alle deres medlemmer kan få lejlighed til at deltage i afstemningen, vil jeg hilse det med glæde, men det sidste bliver vel noget vanskeligt, når forligsmanden stiller sine mæglingforslag så sent, som han gør, og giver så kort frist til afstemningen, som han gør. Vi har i begyndelsen af tingets møde i dag haft en uinteressant diskussion om, hvorvidt arbejderne var tilstrækkeligt underrettet, eller de ikke var tilstrækkeligt underrettet om mæglingforslagenes indhold. Mæglingforslagene er uhyre komplicerede, det plejer de at være. Hvordan i alverden forestiller det ærede medlem hr. Ib Thyregod sig, at man med den korte frist, der er til rådighed, skulle kunne få disse komplicerede mæglingforslag ud til alle danske skibe på verdenshavene, så besætningerne rigtigt var klar over, hvad det drejede sig om?

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen tror jeg ikke jeg har så forfærdelig meget at sige. Det, det ærede medlem sagde om Grønland, har jeg beskæftiget mig med, og hans bemærkning om, at statsministeren har grebet ind, kan jeg lade ligge, også af den grund, at uanset om folketinget har vedtaget noget, eller det ikke har vedtaget noget i en konfliktsituation, er statsministeren formodentlig statsminister og har formodentlig til enhver tid fuldmagt til at forhandle med forskellige folkelige og samfundsmæssige organisationer.

Jeg bliver dog nødt til at sige et par ord til det ærede medlem hr. Ninn-Hansens alvorlige forklaring til statsministeren om, at statsministeren ikke bør regne med socialistisk folkeparti, navnlig ikke når han dog til enhver tid, hvis han vil være fornuftig, kan få bistand fra venstre og det konservative folkeparti. Det er selvfølgelig beklageligt for det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, men forholdet er nu engang det, at de, der er valgt som medlemmer af dette ting, og hvis mandater er godkendt af tinget — og så vidt jeg har forstået, har det ærede medlem hr. Ninn-Hansen også stemt for godkendelse af folkesocialisternes mandater — har stemmeret her i tinget og altså tæller med, enten det behager det ærede medlem hr. Ninn-Hansen eller ej. Det kommer det ærede medlem til at rette

sig efter, og det kommer statsministeren naturligvis også til at rette sig efter, hvad jeg går ud fra han gør.

Så igen tilbage til det problem, der har foranlediget debatten: spørgsmålet om forbindelsen fra Bornholm til det øvrige Danmark. Ja, vi er i den situation, at 66-selskabets både ikke kan sejle, fordi selskabet er medlem af Dansk Dampskibsrederiforening, og Arbejdsgiverforeningen har forbudt det at give en lønforhøjelse på 50 kr. om måneden til hver beskæftiget sømand på selskabets både. Nu vel, i det lange løb er der to muligheder. 66-selskabet kan melde sig ud af Dansk Dampskibsrederiforening, så kommer det ikke i den situation en anden gang. Man kan også gå en anden vej, og da det ærede medlem hr. Ib Thyregod har forklaret, at det er regeringens sag at sørge for Bornholms forbindelse med det øvrige land, kan man jo også tænke sig den anden udvej benyttet, nemlig at vi får statsdrift, hvad skibsforbindelsen med Bornholm angår. Vi har statsdrift over Store-Bælt, og hvorfor skulle vi så ikke også kunne have det på overfarten til Bornholm? Jeg anbefaler en af disse to muligheder til overvejelse; jeg har selv størst sympati for den sidste, og hvis det ærede medlem hr. Ib Thyregod, hvad jeg må formode efter hans udtalelser, også har sympati for den, finder vi nok frem til en løsning så hurtigt som muligt.

Det hjælper imidlertid ikke i den øjeblikkelige situation, for det tager tid at få etableret en regulær statsrute til Bornholm, og det tager, hvis jeg ikke tager meget fejl, et års tid at blive meldt ud af Dansk Dampskibsrederiforening. Men vi skal jo have klaret situationen, og jeg er indforstået med det synspunkt, at „Freia“s opretholdelse af nødruten til Bornholm ikke er tilstrækkelig, selv om det er en god hjælp. Ja men så foreslår jeg, at folketinget henstiller til Arbejdsgiverforeningen og Dansk Dampskibsrederiforening at ophæve forbuddet mod, at 66-selskabet giver de 50 kr.s lønforhøjelse om måneden. Så er sagen i orden. Hvis folketinget vedtager en sådan henstilling og Arbejdsgiverforeningen ikke tager hensyn til den — men det må man dog gå ud fra den vil gøre — er der ikke andet at gøre end at fremsætte forslag om